

Foderstyring efter koens vægt

Fodring efter vægt

I et produktionsforsøg blev fodringen tilpasset køernes vægtændringer. Disse blev registreret vha. automatiske vejninger.

Én eller to foderblandinger

En gruppe køer fik en ekstra energirig ration, så længe vægten var aftagende efter kælvning, og skiftede til en ration med moderat energiindhold, når de begyndte at tage på (TMR2-strategi). Foderskiftet blev gennemført på det tidspunkt, hvor køerne havde taget enten 15 eller 35 kg på (figur).

Til sammenligning blev en anden gruppe køer fodret med uændret foderration gennem hele laktationen, uanset vægt (TMR1-strategi). Alle rationer bestod af en grundration samt kraftfoder tildelt i robotten.

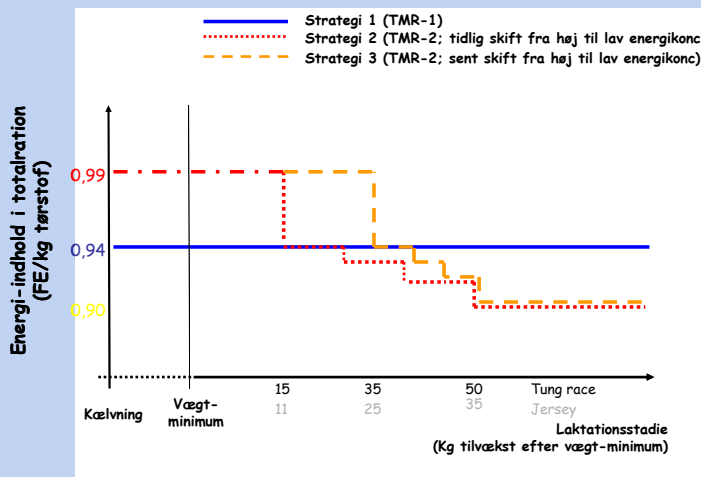
SDM køer kan give mere mælk, når de får to forskellige foderblandinger gennem laktationen, frem for én.

Resultater

Køer kan give mere mælk, når de fodres efter deres vægtudvikling gennem laktationen

SDM køerne opnåede en højere mælkeydelse uden at fodereffektiviteten faldt, ved at få tildelt to foderblandinger gennem laktationen frem for én.

Koens aktuelle tilvækst ved foderskift tyder også på, at have væsentlig betydning for, hvor meget ydelsen kan øges ved at anvende to foderblandinger. Et tidligt skift var tilsyneladende bedre end et sent skift.

Figur. Oversigt over energiindhold i den samlede ration i forhold til køernes vægtændringer.

Vægtændringer afslører, hvad koen bruger foderet til

Køer taber sig i starten af laktationen (*mobiliseringsperioden*), fordi de omdanner kroppens energireserver til mælkeproduktion. Senere i laktationen, når mælkeydelsen falder, fyldes energireserverne op igen og koen tager på i vægt (*deponeringsperioden*).

I en besætning, hvor alle malkende køer får samme fuldfoderration gennem hele laktationen – en såkaldt *TMR1-strategi* – vil der derfor være nogle køer, der overforsynes med energi, mens andre underforsynes.

Alternativt kan der anvendes to fuldfoderblandinger – en såkaldt *TMR2-strategi*. Her bruges der en meget energirig blanding i mobiliseringsperioden, hvor foderet primært bruges til mælkeproduktion. Når ydelsen falder, og lidt af foderet begynder at gå til tilvækst (deponeringsperioden), skiftes der til en blanding med et lavere energiindhold. Derved kan man sikre, at køerne får mest energi, når ydelseskapaciteten er størst, og samtidigt undgå, at køerne senere bruger energien på deponering i stedet for på mælkeproduktion.